

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2016 și a sentinței Judecătorei Soroca din 05 februarie 2016, declarat de către inculpatul

Cebotari Radj Vladimir, născut la 19 decembrie 1981, originar și domiciliat în r-nul Glodeni, s. Danu.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 11.06.2015-05.02.2016
2. instanța de apel: 29.02.2016-11.05.2016
3. instanța de recurs: 11.10.2016-23.11.2016

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Soroca din 05 februarie 2016, Cebotari Radj Vladimir, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, la 7 ani și 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de circulația substanțelor narcotice pe termen de 5 ani.

2. Potrivit sentinței, prima instanță a constatat, că Cebotari Radj, în luna august 2014, fiind în relații de concubinaj cu Dragan Z., dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, intenționat, i-a transmis spre păstrare concubinei un sac în care se aflau paie de mac, proveniența cărora în cadrul urmăririi penale nu a fost posibil de stabilit și despre care cunoștea cu certitudine că sunt interzise în circuitul civil, după care s-a înțeles cu ultima să le păstreze la domiciliu mătușii sale Dumnică R. din s. Bădiceni r-nul Soroca, până la revenirea sa, când urma să vândă substanțele respective persoanelor interesate.

La data de 14 august 2014, în jurul orei 12:30, când Cebotari R. a revenit la domiciliul lui Dragan Z. și Dumnică R. din s. Bădiceni r-nul Soroca pentru a lua sacul în care se aflau paie de mac, acesta a fost reținut de către colaboratorii de

poliție având asupra sa un sac cu paie de mac, ce a fost ridicat și sigilat de către colaboratorii de poliție.

Conform raportului de expertiză nr. 7869 din 25 septembrie 2014 masele vegetale din pachetele nr. 1 și nr. 2, prezentate spre examinare, ce au fost ridicate la 14 august 2014 de la Cebotari R., reprezintă paie de mac, care conțin alcaloizi activi ai opiului (morfină, codeină), prin urmare se atribuie la substanțe narcotice. Cantitatea substanțelor narcotice, a paiului de mac alcătuind 2,426 kg.

Potrivit „Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin aceste substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, paiele de mac (toate părțile diferitor specii de mac, mărunțite sau întregi, uscate sau umede, cu excepția semințelor coapte, colectate prin diverse metode și care conțin alcoolizi narcoactivi de opiu), în cantitatea de 2,426 kg, constituie proporții deosebit de mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța de fond a calificat *de drept* fapta inculpatului în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal - *Circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor în scop de înstrăinare în proporții deosebit de mari*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Gagiu I. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

În motivarea apelului a invocat că:

- substanțele narcotice au fost depistate datorită inculpatului în gospodăria lui Duminica R. și Dragan Z.;

- sacii ce conțin paie de mac mărunțit nu aparțin inculpatului, iar învinuirea adusă lui se bazează pe presupuneri;

- lipsesc probele ce demonstrează faptul, cui și ce cantitate de stupefiante inculpatul a vândut.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2016, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului, cu menținerea sentinței.

5. În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat, că prima instanță just a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, iar probele acumulate au fost corect apreciate, ținându-se cont de prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a menționat faptul, că deși inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, aceasta a fost confirmată prin declarațiile martorilor Bălănescu A. și Iachimov I., prin probele acumulate de către partea acuzării și cercetate în ședința instanței de judecată și anume: procesul verbal privind actele de constatare din 14 august 2014 (f.d. 12); procesul verbal de cercetare la fața locului din 12 septembrie 2014 (f.d. 18-19); procesul verbal de examinare a obiectelor și fototabelul din 25 septembrie 2014 (f.d.

37-39); raportul de expertiză nr. 7869 din 25 septembrie 2014 (f.d. 25-26); corpurile delictive (f.d. 31-32).

Totodată, instanța de apel a considerat, că nu pot fi reținute afirmațiile invocate în apelul declarat, precum, că nu au fost prezentate probe pertinente, utile și veridice ce ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, deoarece aceste afirmații au fost combătute prin ansamblul de probe just apreciat de către prima instanță.

În asemenea condiții, instanța de apel studiind materialele cauzei, precum și declarațiile inculpatului, din care rezultă, că acesta a concubinat cu Dragan Z., astfel având acces la domiciliul ultimei, iar afirmațiile precum, că nu a transmis spre păstrare sacii cu paie de mac, și respectivii nu îi aparțin, au fost apreciate ca fiind făcute sub formă ca inculpatul să se eschiveze de la răspunderea penală pentru fapta săvârșită.

Astfel, instanța de apel a reținut, că la aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, prima instanță a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii comise, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei ce atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

6. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea recursului invocă, că la stabilirea pedepsei, instanțele de judecată nu au luat în considerație că are la întreținere 2 copii minori, acesta fiind singurul întreținător al familiei. Totodată, inculpatul a solicitat să-i fie aplicată Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia, ca inadmisibil, deoarece instanța de apel și-a argumentat suficient soluția și a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei. Astfel, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței unei erori de drept prevăzută de art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă

inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Autorul, deși nu a indicat problema de *drept* în baza cărei își întemeiază recursul său, acesta a semnalat incidența prevederilor pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că: hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul *în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Cu referire la temeiul pentru recurs semnalat instanța de recurs menționează, că recurentul critică hotărârea dată în partea pedepsei stabilite de către instanțele de judecată și anume consideră, că i s-a aplicat pedeapsă prea aspră, fără a ține cont că el are la întreținere copii minori.

Colegiul, consideră că acest temei pentru recurs semnalat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordându-se deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform prevederilor Părții generale a Codului penal.

Astfel, conform principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în coraport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs reține, că inculpatul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, iar cauza a fost examinată în procedura generală.

Totodată, Colegiul penal menționează, că sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 7 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, iar conform art. 16 alin. (5) Cod penal, aceasta se clasifică ca infracțiune deosebit de gravă.

În prezenta cauză penală nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și nici circumstanțe agravante.

Mai mult ca atât, Colegiul penal, apreciază ca fiind juste concluziile instanței de apel referitoare la pedeapsa aplicată, aceasta menționând faptul, că prima instanță a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 7 ani și 6 luni, conform limitelor de pedeapsă prevăzută de sancțiunea art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, cu executare, ținând cont și de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile acestuia

de trai, stabilindu-i ultimului o pedeapsă aproape de limita minimă prevăzute de sancțiunea infracțiunii imputate. Colegiul penal, tine să menționeze și faptul, că partea apărării, în ordine de apel a contestat vinovăția, solicitând achitarea sa, neavând careva critici asupra pedepsei aplicate, astfel discuțiile în fața instanței de apel au fost sub aspectul vinovăției inculpatului respectiv, conform prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, expres este stipulat, că temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel. Prin urmare, în ordine de apel recurentul nu a pus accent pe individualizarea pedepsei, pentru a forma obiect de discuție nemijlocit.

Totodată, instanța de recurs reține, că pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de către alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, **o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.**

În consecință, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Instanța de recurs, în temeiul celor enunțate mai sus, consideră că instanța de apel a realizat o individualizare corectă a pedepsei, atât sub aspectul cuantumului, cât și al modalității de executare, în corespundere cu prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, fiind motivată și aplicată în limitele prevăzute de lege, hotărârea dată fiind legală și întemeiată.

Referitor la solicitarea inculpatului, prin care se cere aplicarea Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, instanța de recurs statuează, că acesta urmează a fi înaintată pentru soluționare judecătorului de instrucție al instanței de judecată din raza instanței care execută pedeapsa, în conformitate cu prevederile art. 469-572 Cod de procedură penală.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă cu

respectarea criteriilor de individualizare a pedepsei penale, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 mai 2016, declarat de către inculpatul **Cebotari Radj Vladimir**, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 21 decembrie 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie